

БЛЪГАРСКОТО ЦАРСТВО ПО КРАИ ВОЛГА

ИЛИ

ГОЛЪМАТА БЛЪГАРИЯ.

Отъ приказуванъето на арабскитѣ историци за блъгарскіягъ народъ отъ Голъмата Блъгарія научаваме се че този народъ по десетіята вѣкъ былъ единъ народъ силенъ, ималъ градове, отъ които столицата му е былъ градътъ Блъгарь, правилъ голъма тръговія, ималъ царь самодръжець, който и малъ подъ властѣта си други царье, и по 922-та година слѣдъ Христа зема мюсюманската вѣра, и по напредъ ималъ христіанската. И русскитѣ лѣтописци и тѣ, нѣ малко поменуважтъ за блъгаритѣ отъ Голъмата Блъгарія, и казуютъ, че блъгаретѣ и русситѣ твърдѣ сж се мразили. Отъ царьетѣ дѣто сж царували у Голъмата Блъгарія, у Исторіята се поменуважтъ : Силка, сынътъ му Алмасъ, по времето на когото блъгаретѣ зели мюсюманската вѣра, Ахмедъ, Талебъ, Муменъ. Отъ сѣтнитѣ двама царье се намиражтъ и пари. Съ Мумена се билъ рускіятъ краль Владимиръ Велики, който ималъ турцитѣ на помощъ. Тогази русситѣ навили на блъгаритѣ, нѣ рускіятъ войвода Добрыня, когото бѣше проводилъ Владимиръ да се бие съ блъгаритѣ, каза на Владимира, че блъгаретѣ сичкитѣ сж обути у ботуши, и руситѣ не могатъ ги направи да имъ даватъ даване; за това по-добрѣ е, казува Добрыня, да ги оставимъ на миръ и да идемъ да се биёмъ съ лапожницитѣ (съ онѣзи дѣто сж обути съ опинци). Слѣдъ този бой станъ миръ и блъгаретѣ така се заклежъ : “Когато камъкътъ фане да плува, а хмѣлътъ да потъва, тогази ще развалимъ мирътъ съ руситѣ.” По 1164-та година блъгаретѣ разсърдили русситѣ; руситѣ стана-